Sześć lekcji o „Dziadach” części II

Lekcja 1

Lekcja 2

Lekcja 3

Lekcja 4

Lekcja 5

Lekcja 6

Jak przeprowadzić cykl – wskazówki dla nauczyciela

Przygotowanie

- Wydrukuj karty pracy 1–6 dla każdego ucznia, karty ról do lekcji 4 (jeden komplet na klasę) oraz sprawdzian w grupach A i B.
- Uczniowie czytają lekturę przed pierwszą lekcją. Tekst jest krótki: zajmuje ok. 35–40 minut. Audiobook w serwisie Wolne Lektury trwa ok. 34 minut (czytają Joanna Niemirska i Robert Koszucki) i może pomóc w powtórzeniu wybranych scen.
- Wszystkie fragmenty w kartach pracy są wydrukowane dosłownie według serwisu Wolne Lektury, z zachowaniem dawnej pisowni (np. „świécy”, „daléj”). Uprzedź uczniów, że wydanie szkolne może mieć pisownię uwspółcześnioną.
- Na lekcję 1 przygotuj możliwość zaciemnienia sali, a na lekcję 4 – salę, w której da się szybko przestawić ławki.
- W lekcjach 3 i 4 pracujemy tylko z tekstem utworu: pilnuj, żeby uczniowie odróżniali to, co mówi tekst, od własnych domysłów.

Ocenianie

- Oceniaj sprawdzian (20 pkt). Zadania otwarte z kart pracy sprawdzaj i komentuj, a pracę w dramie i rozmowę – informacją zwrotną.
- W kluczu są przykładowe odpowiedzi i zasady oceniania. Zadania otwarte oceniaj za sens, nie za dosłowne brzmienie.
- W zadaniach otwartych sprawdzaj zgodność z tekstem utworu: błąd rzeczowy (np. przypisanie prośby o gorczycę Widmu) obniża punktację za odwołanie do lektury.

PIERWSZA ŁAWKA

LEKCJA 1 Z 6 · „DZIADY" CZĘŚĆ II – CYKL LEKCJI NA ZADUSZKI

„Co to będzie, co to będzie?" – obrzęd dziadów i jego nastrój

Lekcja 1 z 6. **Pytanie lekcji:** Po co żywi wzywają zmarłych? Uczniowie powinni znać cały utwór; w tej lekcji pracujemy głównie z początkiem (do pojawienia się duchów lekkich).

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Dziady" część II – cykl lekcji na Zaduszki – lekcja 1 z 6
Temat lekcji	**„Co to będzie, co to będzie?" – obrzęd dziadów i jego nastrój**
Czas	45 minut
Metody	czytanie z podziałem na role, praca z tekstem źródłowym (przedmowa autora), rozmowa kierowana z czasem do namysłu, tabela porządkująca cechy rodzajów literackich
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	tekst „Dziadów" cz. II (wydanie szkolne albo wydruk z serwisu Wolne Lektury), audiobook z serwisu Wolne Lektury (34 min) – do posłuchania wybranych scen, karta pracy 1, tablica, możliwość zasłonięcia okien i zgaszenia światła, świeca na baterie (opcjonalnie)

Cel ogólny

Poznanie ludowych korzeni obrzędu dziadów oraz sposobów budowania nastroju w dramacie romantycznym.

PIERWSZA ŁAWKA

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wymienia osoby uczestniczące w obrzędzie (Guślarz, Starzec, Chór) i ich zadania.
- Uczeń wyjaśnia, czym był obrzęd dziadów i jaki miał cel.
- Uczeń wskazuje w tekście tekst główny, didaskalia i kwestie postaci oraz cechy liryki.
- Uczeń określa nastrój początku utworu i uzasadnia, jak go zbudowano, odwołując się do poleceń Guślarza i refrenu Chóru.

Cele w języku ucznia

- Dowiesz się, czym był obrzęd dziadów i po co go odprawiano.
- Rozpoznasz w tekście elementy dramatu i cechy liryki.
- Wyjaśnisz, jak Mickiewicz buduje nastrój grozy i tajemnicy.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.1 (VII–VIII)** – rozpoznaje rodzaje literackie: epika, liryka i dramat; określa cechy charakterystyczne dla poszczególnych rodzajów i przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju
- **I.1.3 (VII–VIII)** – wskazuje elementy dramatu (rodzaj): akt, scena, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog
- **I.1.6 (IV–VI)** – rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź, w tym wers, rym, strofę i refren
- **I.1.10 (VII–VIII)** – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny, kulturowy, społeczny
- **III.2.4 (VII–VIII)** – dokonuje interpretacji głosowej czytanych i wygłaszanych tekstów

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–8 w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię wyjaśnić w dwóch zdaniach, czym był obrzęd dziadów.
- Potrafię wskazać w tekście didaskalia, kwestię postaci i refren.
- Potrafię nazwać nastrój początku utworu i podać dwa środki, które go tworzą.
- Potrafię wymienić w kolejności trzy grupy duchów wzywanych przez Guślarza.

PIERWSZA ŁAWKA

Obrzęd dziadów w pigułce – tekst informacyjny i słowniczek

Do odczytania klasie (ok. 2 min). Dziady to dawny ludowy obrzęd ku czci zmarłych przodków. Sam Mickiewicz w krótkiej przedmowie do utworu wyjaśnia, że obchodzono go jeszcze za jego czasów na wsiach Litwy, Prus i Kurlandii. Obrzęd sięga czasów pogańskich, a później zmieszał się z wierzeniami chrześcijańskimi, bo przypadał w okolicy Dnia Zadusznego. Wieśniacy zbierali się nocą w kaplicy lub w pustym domu blisko cmentarza, przynosili jedzenie i napoje, a przewodnik obrzędu, Guślarz, wywoływał dusze zmarłych. Ludzie wierzyli, że jedzeniem, napojem i śpiewem przynoszą ulgę duszom czyscowym, czyli tym, które czekają na zbawienie.

„Dziady" część II ukazały się w 1823 r. w Wilnie, w drugim tomie „Poezji" Mickiewicza, razem z częścią IV. Poeta zaznacza w przedmowie, że śpiewy obrzędowe i zaklęcia są w większości wiernie, a niekiedy dosłownie wzięte z poezji ludowej.

Słowniczek: *truna* – trumna; *całun* – płótno okrywające zmarłego; *czyscowe duszeczki* – dusze, które odpokutowują winy w czyśćcu; *przybytek* – świątynia; *jałmużna* – dar dla potrzebujących; *kądziel* – włókno lnu albo wełny przygotowane do przędzenia; *Guślarz* – wiejski znawca obrzędów i zaklęć, nie ksiądz.

Przebieg obrzędu – materiał dla nauczyciela

- **Przygotowanie:** Guślarz każe zamknąć drzwi, zgasić światła i zasłonić okna; Chór pyta: „Co to będzie?".
- **Duchy lekkie:** Guślarz zapala garść kądzieli. Pod sklepieniem kaplicy pojawiają się Józio i Rózia. Proszą o dwa ziarna gorczycy.
- **Duch najcięższy:** o północy Guślarz każe zapalić kocioł wódki. Za oknem kaplicy ukazuje się Widmo złego pana. Prosi o wodę i dwa ziarnka pszenicy, ale ptaki nocne – Kruk, Sowa i inne – zabierają jedzenie. Guślarz nie może pomóc.
- **Duchy pośrednie:** Guślarz zapala święcone ziele w wianku. Zjawia się pasterka Zosia, która nie może dotknąć ziemi. Guślarz zapowiada, że po dwóch latach trafi do nieba.
- **Zakończenie:** Guślarz rzuca w kąty kaplicy mak i soczewicę dla wszystkich dusz. Po północy, gdy pieje kogut, z podłogi wyłania się Widmo milczące. Ma czerwoną pręgę od piersi do stóp, nie odpowiada na pytania i idzie za pasterką w żałobie.

PIERWSZA ŁAWKA

Fragment do czytania z podziałem na role

CHÓR
Ciemno wszędzie, głucho wszędzie,
Co to będzie, co to będzie?

GUŚLARZ
Zamknijcie drzwi od kaplicy
I stańcie dokoła truny;
Żadnej lampy, żadnej świécy,
W oknach zawieście całuny.
Niech księżyca jasność blada
Szczelinami tu nie wpada.
Tylko żwawo, tylko śmiało.

STARZEC
Jak kazałeś, tak się stało.

CHÓR
Ciemno wszędzie, głucho wszędzie,
Co to będzie, co to będzie?

GUŚLARZ
Czyscowe duszeczki!
W jakiejkolwiek świata stronie:
Czyli która w smole płonie,
Czyli marznie na dnie rzeczki,
Czyli dla dotkliwszej kary
W surowym wszczepiona drewnie,
Gdy ją w piecu gryzą żary,
I piszczy, i płacze rzewnie;
Każda spieszcie do gromady!
Gromada niech się tu zbierze!
Oto obchodzimy Dziady!
Zstępujcie w święty przybytek;
Jest jałmużna, są pacierze,
I jedzenie, i napitek.

CHÓR
Ciemno wszędzie, głucho wszędzie,
Co to będzie, co to będzie?

Adam Mickiewicz, „Dziady" część II, tekst według wolnelektury.pl (domena publiczna):
https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/dziady-dziady-poema-dziady-czesc-ii/

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–5 min	Wejście w nastrój, cel i kryteria	• Zasłania okna, gasi światło, zapala świecę na baterie. Czyta półgłosem refren: „Ciemno wszędzie, głucho wszędzie, / Co to będzie, co to będzie?”. • Prosi: „Zapiszcie na karteczce trzy słowa – co czujecie, kiedy to słyszycie?”. • Zapala światło, podaje temat, pytanie lekcji („Po co żywi wzywają zmarłych?”) i kryteria sukcesu.	• Zapisują skojarzenia (np. strach, napięcie, cisza, czekanie, niepewność) i odczytują je na głos. • Zapisują temat i pytanie lekcji w zeszycie.
5–13 min	Skąd się wziął obrzęd? Praca z przedmową	• Odczytuje tekst informacyjny o obrzędzie (materiał „Obrzęd dziadów w pigułce”). • Poleca wykonać zadanie 1 z karty pracy (fragment przedmowy Mickiewicza) w parach. • Pyta, odczekując 5 sekund: „Co w obrzędzie jest pogańskie, a co chrześcijańskie?”.	• Czytają w parach fragment przedmowy, oceniają prawdziwość stwierdzeń (zadanie 1). • Odpowiadają, np.: „Pogańska jest uczta i wywoływanie duchów, chrześcijańskie są pacierze i to, że obrzęd wypada przy Zaduszkach”.
13–25 min	Czytanie początku utworu z podziałem na role	• Rozdziela role: Guślarz (1 osoba), Starzec (1 osoba), Chór (cała klasa). Prosi, by Chór mówił refren szeptem, a za trzecim razem głośniej. • Po lekturze pyta: „Jakie polecenia wydaje Guślarz? Po co gasi światło i zasłania okna?”. • Zapisuje na tablicy dwie kolumny: „co słyszymy” i „co widzimy (a raczej czego nie widzimy)”.	• Czytają fragment z zadania 2 z podziałem na role. • Wymieniają polecenia: zamknąć drzwi, stanąć wokół trumny, zgasić lampy i świece, zawiesić całuny w oknach. • Wykonują zadania 2.1–2.3, np.: „Ciemność i cisza mają sprawić, że duchy przyjdą, a ludzie czekają w napięciu”.
25–35 min	Dramat, ale pisany wierszem	• Przypomina pojęcia: tekst główny, didaskalia, kwestia. Pokazuje w tekście didaskalia w nawiasach ukośnych. • Poleca wykonać zadanie 3 (tabela cech dramatu i liryki). • Wyjaśnia: utwór łączy cechy różnych rodzajów literackich; dominują cechy dramatu, więc zaliczamy go do dramatu.	• Przyporządkowują cechy do kolumn (zadanie 3) i porównują wynik z sąsiadem. • Wskazują w tekście didaskalia, np. „/ do jednej z wieśniaczek /”, „/ Widmo znika. /”.
35–41 min	Mapa obrzędu	• Poleca wykonać zadanie 4: kolejność wzywanych duchów i to, co zapala Guślarz.	• Uzupełniają zadanie 4 na podstawie lektury i poprawiają je po odczytaniu materiału „Przebieg obrzędu”.

		• Po wykonaniu zadania odczytuje materiał „Przebieg obrzędu” i prosi o poprawienie odpowiedzi.	• Zapisują w zadaniu 5 dwa zdania o nastroju.
41–45 min	Podsumowanie i ewaluacja	• Wraca do pytania lekcji: „Po co żywi wzywają zmarłych?” – losuje trzy osoby. • Prosi o światła: zielone, żółte albo czerwone przy każdym kryterium sukcesu.	• Odpowiadają, np.: „Żeby pomóc duszom dostać się do nieba i dowiedzieć się, czego potrzebują”. • Pokazują światła przy kryteriach.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie utożsamiają Guślarza z księdzem. Wyjaśnij: Guślarz to wiejski znawca obrzędów; przedmowa mówi o nim „kapłan i poeta”, ale w znaczeniu dawnym, pogańskim.
- Uczniowie zaliczają utwór do liryki, bo jest pisany wierszem. Pokaż, że o rodzaju decydują dominujące cechy: kwestie postaci, dialog i didaskalia – to dramat.
- Archaizmy (truna, świécy, daléj) budzą śmiech albo utrudniają czytanie. Uprzedź, że to dawna pisownia i wymowa, i odczytaj je raz wzorcowo.

Ewaluacja lekcji

- Światła przy każdym kryterium sukcesu.
- Krótka odpowiedź na kartce: „Obrzęd dziadów to… Jego celem było…”.
- Sprawdź po zadaniu 4, ilu uczniów zna kolejność zjaw – to informacja o tym, jak dobrze uczniowie pamiętają przebieg utworu.

Podgląd • Pierwsza Ławka

22 pkt
RAZEM

Karta pracy do lekcji 1

„Co to będzie, co to będzie?" – obrzęd dziadów i jego nastrój

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 22 pkt

Pamiętaj: Guślarz w ciemnej kaplicy wzywa duchy: lekkie, najcięższego i pośrednie

1 Przeczytaj fragment przedmowy Adama Mickiewicza do „Dziadów". Wykonaj zadania.

___ / 6 pkt

Adam Mickiewicz, przedmowa do „Dziadów"

DZIADY. Jest to nazwisko uroczystości obchodzonej dotąd między pospólstwem w wielu powiatach Litwy, Prus i Kurlandii, na pamiątkę dziadów, czyli w ogólności zmarłych przodków. Uroczystość ta początkiem swoim zasięga czasów pogańskich i zwała się niegdyś ucztą kozła, na której przewodniczył Koźlarz, Huslar, Guślarz, razem kapłan i poeta (gęślarz).

[…] Dziady nasze mają to szczególnie, iż obrzędy pogańskie pomieszane są z wyobrażeniami religii chrześcijańskiej, zwłaszcza iż dzień zaduszny przypada około czasu tej uroczystości. Pospólstwo rozumie, iż potrawami, napojem i śpiewami przynosi ulgę duszom czyscowym.

Adam Mickiewicz, „Dziady" część II, tekst według wolnelektury.pl (domena publiczna)

1.1 Na podstawie przytoczonego fragmentu oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

___ / 4 pkt

1. Obrzęd dziadów obchodzono ku pamięci zmarłych przodków.	P	F
2. Według autora obrzęd powstał dopiero w czasach chrześcijańskich.	P	F
3. Guślarz był dawniej jednocześnie kapłanem i poetą.	P	F
4. Uczestnicy wierzyli, że jedzeniem i śpiewem pomagają duszom.	P	F

1.2 Wyjaśnij, dlaczego obrzęd łączy elementy pogańskie i chrześcijańskie. Odwołaj się do przedmowy.

___ / 2 pkt

Karta pracy do lekcji 2

Czy można być nieszczęśliwym „zbytkiem słodyczy"? Duchy lekkie

2 ziarna gorczycy

19 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 19 pkt

2 ziarna gorczycy

Pamiętaj: „Kto nie doznał goryczy ni razu, / Ten nie dozna słodyczy w niebie"

1 Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.

___ / 6 pkt

Duchy lekkie przybywają

GUŚLARZ

Patrzcie, ach, patrzcie do góry,
Cóż tam pod sklepieniem świeci?
Oto złocistymi pióry
Trzepioce się dwoje dzieci.
Jak listek z listkiem w powiewie,
Kręcą się pod cerkwi wierzchołkiem;
Jak gołąbek z gołąbkiem na drzewie,
Tak aniołek igra z aniołkiem.

ANIOŁEK */ do jednej z wieśniaczek /*
Do mamy lecim, do mamy.
Cóż to, mamo, nie znasz Józia?
Ja to Józio, ja ten samy,
A to siostra moja Rózia.
My teraz w raju latamy,
Tam nam lepiej niż u mamy.
Patrz, jakie główki w promieniu,
Ubiór z jutrzenki światełka,
A na oboim ramieniu
Jak u motylków skrzydełka:
W raju wszystkiego dostatek,
Co dzień to inna zabawka:
Gdzie stąpim, wypływa trawka,
Gdzie dotkniem, rozkwita kwiatek.

Lecz choć wszystkiego dostatek,
Dręczy nas nuda i trwoga.
Ach, mamo, dla twoich dziatek
Zamknięta do nieba droga!

Adam Mickiewicz, „Dziady" część II, tekst według wolnelektury.pl (domena publiczna)

Karty ról i przebieg dramy

Karty ról do dramy „Sąd nad Widmem” (wydrukuj i rozetnij).

- **Guślarz – prowadzący rozprawę:** otwiera sąd formułą „Wzywamy Widmo dawnego pana tej wioski…”, udziela głosu, pilnuje czasu (świadek – 2 min, obrońca – 2 min), na końcu prosi Chór o werdykt.
- **Kruk – świadek:** opowiada w pierwszej osobie o jabłkach z pańskiego ogrodu i o karze, jaką wymierzono mu z rozkazu pana. Może zacytować słowa pana: „Potrzeba dać przykład grozy”.
- **Sowa – świadek:** opowiada o wigilijnym wieczorze pod bramą dworu, o chorej matce, zabranej córce i rozkazie wydanym hajdukowi.
- **Obrońca Widma:** szuka okoliczności, które mogłyby złagodzić wyrok (np. pan sam nikogo nie bił ani nie wypędzał – robili to na jego rozkaz słudzy; to jednak on wydał rozkazy). Nie wolno mu wymyślać zdarzeń, których nie ma w utworze.
- **Widmo – oskarżony:** odpowiada na pytania, opierając się na swoich słowach z utworu (cierpienie, głód, brak ratunku).
- **Chór (pozostali uczniowie):** notują w tabeli argumenty oskarżenia i obrony, a potem głosują i uzasadniają werdykt jednym zdaniem.

Gorące krzesło – pytania do Widma (przykłady): Dlaczego nie chcesz iść do nieba? Co dziś powiedziałbyś Sowie? Czy za życia ktoś próbował cię ostrzec? Dlaczego ptaki nazywają cię „panku”?

Zasada dla „bohatera na krześle”: odpowiadasz zgodnie z tekstem. Gdy tekst milczy (np. pytanie, czy ktoś próbował pana ostrzec), mówisz: „Tego utwór nie mówi, ale myślę, że…”. Domysł musi być nazwany domysłem. Nauczyciel pilnuje tej granicy i przerywa, gdy uczeń podaje wymyślony fakt jako prawdę o utworze.

Wyjście z roli: każdy uczeń w roli mówi „Nie jestem już Krukiem (Sową, Widmem), jestem [imię]” i odkłada kartę. Dopiero potem rozmowa o emocjach.

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–4 min	Wejście i cel	• Pokazuje na tablicy tabelę wina – kara i pyta: „Który wers pokazuje najwyraźniej winę pana?”. • Podaje temat, pytanie lekcji („Czy kara musi być na miarę winy?”), kryteria sukcesu i plan rozprawy.	• Odpowiadają, np.: „Nie znałeś litości, panie!”. • Zapisują pytanie lekcji.
4–8 min	Przygotowanie sali i rozdanie ról	• Prosi o przestawienie ławek: krzesło oskarżonego, miejsce dla świadków i obrońcy, Chór w półkolu.	• Przestawiają ławki, odbierają role, czytają swoją kartę i wykonują zadanie 1.

Cele w języku ucznia

- Dowiesz się, jak użyć sceny z lektury jako dowodu.
- Ułożysz plan rozprawki.
- Napiszesz akapit z argumentem i przykładem z „Dziadów”.

Wymagania z podstawy programowej

- **III.1.4 (VII–VIII)** – wykorzystuje znajomość zasad tworzenia tezy i hipotezy oraz argumentów przy tworzeniu rozprawki oraz innych tekstów argumentacyjnych
- **III.1.5 (VII–VIII)** – odróżnia przykład od argumentu
- **III.1.2 (VII–VIII)** – gromadzi i porządkuje materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia wypowiedzi; redaguje plan kompozycyjny własnej wypowiedzi
- **III.1.1 (VII–VIII)** – funkcjonalnie wykorzystuje środki retoryczne oraz rozumie ich oddziaływanie na odbiorcę
- **III.2.1 (VII–VIII)** – tworzy spójne wypowiedzi w formach gatunkowych: recenzja, rozprawka, podanie, CV, list motywacyjny, przemówienie, wywiad

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–8 w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię wskazać, czym akapit z argumentem różni się od streszczenia.
- Potrafię dobrać do tezy scenę z „Dziadów” części II.
- Potrafię napisać akapit: argument, przykład z lektury, wniosek.
- Potrafię napisać wstęp rozprawki z tezą i zapowiedzią dwóch argumentów.

Dwa akapity – materiał do analizy

Akapit A (przykład błędu – streszczenie zamiast argumentu): W „Dziadach” części II Guślarz wzywa duchy. Najpierw przychodzą Józio i Rózia, potem zły pan, a potem Zosia. Zły pan prosi o jedzenie, ale ptaki mu je zabierają. Na końcu Guślarz każe mu odejść.

Akapit B (przykład funkcjonalnego użycia lektury): Krzywda wyrządzona innym prędzej czy później wraca do sprawcy. Przekonuje o tym los Widma złego pana z „Dziadów” części II. Za życia pan kazał wypędzić na mróz biedną matkę z dzieckiem, które prosiły o pomoc w wigilię. Po śmierci sam błaga o jedzenie, ale dusze skrzywdzonych sług, zamienione w ptaki nocne, wyrywają mu każdy kęs. Kara odpowiada więc dokładnie winie: kto głodził innych, sam cierpi głód.

Czym różni się B od A: zaczyna od tezy cząstkowej (argumentu), wybiera **jedną** scenę zamiast streszczać całość i kończy się wnioskiem, który łączy przykład z argumentem.

Sprawdzian – grupa A

20 pkt
RAZEM

„Dziady" część II – cykl lekcji na Zaduszki · czas: 45 minut

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 20 pkt

Przeczytaj uważnie polecenia. Fragmenty utworu pochodzą z „Dziadów" części II Adama Mickiewicza. Odpowiedzi zapisz w wyznaczonych miejscach.

1 Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.

___ / 6 pkt

Prośba Widma

WIDMO

Do nieba?… bluźnisz daremnie…
O nie! ja nie chcę do nieba;
Ja tylko chcę, żeby ze mnie
Prędzej się dusza wywlekła.
Stokroć wolę pójść do piekła,
Wszystkie męki zniosę snadnie;
Wolę jęczeć w piekle na dnie,
Niż z duchami nieczystemi
Błąkać się wiecznie po ziemi,
Widzieć dawnych uciech ślady,
Pamiątki dawnej szkarady;
Od wschodu aż do zachodu,
Od zachodu aż do wschodu
Umierać z pragnienia, z głodu
I karmić drapieżne ptaki.
Lecz niestety! wyrok taki,
Że dopóty w ciele muszę
Potępioną włóczyć duszę,
Nim kto z was, poddani moi,
Pożywi mię i napoi.

Ach, jak mnie pragnienie pali;
Gdyby mała wody miarka!
Ach! gdybyście mnie podali
Choćby dwa pszenicy ziarka!

Adam Mickiewicz, „Dziady" część II, tekst według wolnelektury.pl (domena publiczna)

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

„Dziady” część II – cykl 6 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8

Podgląd pokazał 12 z 67 stron. Pełna wersja: 67 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- plan cyklu i wskazówki dla nauczyciela: jak przygotować i przeprowadzić lekcje oraz jak oceniać
- Lekcja 1 (45 min): „Co to będzie, co to będzie?” – obrzęd dziadów i jego nastrój – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po mi
- Lekcja 2 (45 min): Czy można być nieszczęśliwym „zbytkiem słodyczy”?
- Lekcja 3 (45 min): Za co cierpi Widmo?
- Lekcja 4 (45 min): Czy kara musi być na miarę winy?
- Lekcja 5 (45 min): „Ani wzbić się pod niebiosa, ani ziemi dotknąć” – Zosia i trzy prawdy moralne – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przeb
- Lekcja 6 (45 min): Lektura jako dowód – akapit rozprawki z „Dziadami” część II – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minu
- sprawdzian w dwóch grupach (A i B, po 20 pkt) oraz klucz odpowiedzi i zasady oceniania do wszystkich kart.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail

pierwszalawka.pl/material/cykl-lekcji-jezyk-polski-dziady-czesc-ii